

spóźniony żal — dodatek111

Od autora: wiersz poświęcony przyjacielowi Krzyśkowi Kotlińskiemu "Mikserowi"

w nieskończoności każdej pustki są rozdzielone krzyżem drogi
i niedopity nigdy toast – zignorowany materializm
bezczelne szczęście pozostało tam gdzie jesteśmy ciągle młodzi
i wciąż pamięta gdy jak wszystko byliśmy głupi i wspaniali

powroty śnią się każdej nocy nim je przeżegna ostateczność
cisza wołając z tamtej strony niespełnieniami szłocha w trenach
po ścieżkach które pozostały można wędrować wprost do tęsknot
byle nie szukać jednej prawdy bo jej po prostu przecież nie ma

gdy się ukaże koniec drogi wtedy nie zmieni go errata
czas wstrzyma wszystkie właściwości i los przestanie już się pastwić
żał trzeba będzie zwinąć w kłębek i zgubić tam gdzie się nie wraca
tylko przelotny uścisk dłoni ma inną wartość – jest ostatni

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

dodatek111, dodano 03.11.2018 10:28

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.